

Prva hrvatska kući od kobasica - turistički adut Svetog Petra u Šumi

Nas s našom tradicijom i nas prema drugim krajevima Hrvatske i susjednih prostora, pojašnjava Bratulić.

Sve se idealno ispreplelo prije nešto manje od deset godina. Kao osoba koja uvijek vozi na više kolosijeka, bio je tada u visokoj fazi osvajanja krune svoje znanstvene karijere. Tema radnje na kojoj je 2013. godine i doktorirao bila je usko povezana s proizvodnjom kobasica, ne nužno samo istarskih. S druge strane, godinu ranije, postavljeni su temelji nečeg što se do ovih »kovidnih« vremena razvilo u jedan skoro pa kontinentalni specifikum - festival »S kobasicom u Europu«.

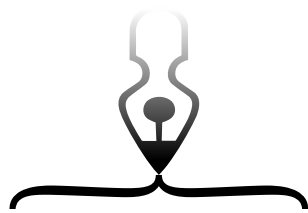
S kobasicom u Europu

- Kad sam prije desetak godina iznio ideju o pokretanju jednog takvog festivala, ali i ambiciju da postanemo referentni centar za kobasice u Hrvatskoj, iznio svojim suradnicima rekli su mi: »Mario, ti si munjen!« Možda, ali bez te crte koju neki mogu definirati i kao munjenost, a ja bih rekao da je to spoj vizije i strasti, ne može se do velikih postignuća. Već prva izdanja naših fešti od kobasica su pokazala kako je zanimanje za takav događaj golemo. Opsjedali su nas posjetitelji iz bližih krajeva, Istre i Rijeke, ali i oni iz najudaljenijih. Pa i temelji naše sada institucionalne povezanosti s Konavlima nastali su na fešti od kobasica. Dakako, sa željom da naše spoznaje podijelimo i s njima, u nastojanju da se maksimalno kvalitetno podigne jedan sličan konavoski suhomesnati proizvod, kaže Bratulić.

A kod njega svega jest, samo mirane. Kreće vrtjeti film unaprijed, i opet bi netko mogao zaključiti kako ga vrti prebzo, kako je i opet - munjen.

- Sve je to lijepo, sav taj šušur, ali kad vam se dva put godišnje u Sv. Petru okupi toliki broj ljudi, shvatite

da je potencijal kudikamo veći. Da se sve zajedno mora pretvoriti u benefit što će trajati čitave godine. Ideja je bila - kuća kobasice. Mjesto koje će imati stalni muzejski postav i jednu civilizacijsko-povijesnu priču o kobasicama, njihov zemljopisni pregled, ali i mjesto na kojem će se održavati najznačajniji edukacijski susreti iz te domene. Neovisno o tome hoće li teme biti priprema, čuvanje, modalitet spravljanja kobasica

Nikad ne stavljamo politiku ispred djela. Neka naša uspješnost u činjenju zadovoljstva stanovništvu bude poziv na političko izjašnjavanje, ne sama, gola politička opredijeljenost. Mnogi me, ne samo vi, pitaju za »izostanak političkih ambicija« jer sam na ovoj poziciji već skoro četvrt stoljeća. A ja ustrajno ponavljam: nisam ušao u politiku zbog karijere

ili njihov krajnji čin - gastronomska iskoristivost. Uz to što ćemo biti referentni hrvatski centar iz te domene, želimo postići i značajnu međunarodnu privlačnost, biti mjesto na kojem će se pričati o kobasicama i internacionalizirati, direktan je Bratulić.

Mi smo pak imali tu čast da u unikatnoj Hrvatskoj kući od kobasica budemo prvi gosti. Obnova starog austrougarskog gospodarskog zdanja s početka prošlog stoljeća trajala je nekoliko godina. Željelo se sačuvati dio izvorne arhitekture, ali joj dakako dati i sve one potrebne sadržaje koji jedan tako ambiciozno zamišljeni prostor mora sadržavati. Osim polivalentnog prezentacijskog prostora površine 200 četvornih metara, tu su i svi prateći sadržaji, multimedijalnosti potrebni video zidovi ali i profesionalna kuhinja jer je ambicija postati i referentnim gastronomsko-edukacijskim centrom. Ono što je također za svaku pohvalu, dizajn je interijera. Osmislile su ga pulske dizajnerice Vesna Janko Funderle i Echatarine Chumak Zhun te njihova tvrtka Home&Co, dok je izvedba prepuštena domaćim, supetarskim stolarima. Rezultat je jako dobar, ugodan, privlačan i baš onakav kao što se to u Svetom Petru i želi za većinu toga - poveznica razvoja tradicije kroz vrijeme.

- Kuća bi bila svečano otvorena sada, sa zimskim izdanjem fešte od kobasica, ali je pandemija sve poremetila. Kako god, službeno i svečano ćemo krenuti čim se bude smjelo, a kad se to dogodi, ovo će biti mjesto s najmanje deset evenata godišnje. Na otvorenom jer predviđeli smo da se na dva okolna platoa, parkiralište i bočariju, mogu postaviti veliki šatori, kao i na unutarnjem prostoru. Ono čemu se svi iskreno nadamo, jer činjenica da će ova naša kuća od kobasica postati nezaobilaznim mjestom u svojoj primarnoj nakani

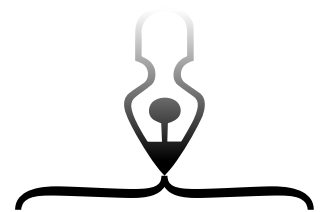
je izvjesna, je to da postane mjesto okupljanja, posebno ljeti na brojnim gastronomskim događanjima. Jasno je kako će se na taj način dati dodatni zamah poljoprivrednoj proizvodnji, njezinoj prerađivačkoj komponenti kao i turizmu. Da će naprosto biti od velike koristi domaćim ljudima, kao i svim našim dragim gostima, zaključio je naš razgovor Mario Bratulić.

Djela ispred politike

Napustili smo zgradu. S obzirom da smo došli iz Rijeke, prepune derutnih lučkih i industrijskih skladišta, bili smo i zavidni. Jer Kuća od kobasica je sjajni primjer kako se iz jednog već pomalo izgubljenog prostora može, pa i ne za prevelike novce jer ukupan iznos projekta financiranog obilato i iz EU fondova, je 3,3 milijuna kuna, može načiniti objekt što će uz svoju primarnu svrhu učiniti još tako mnogo dobrih stvari.

Otišli smo u Šetnju, do impresivnog klaustura Pavlinskog samostana, baš kao što nas je, pa i u odličnom arhitektonskom smislu, razveselio pogled na obnovljenu Hrvatsku čitaonicu koja će uskoro proslaviti svoj 135. rođendan.

- Nikad ne stavljamo politiku ispred djela. Neka naša uspješnost u činjenju zadovoljstva stanovništvu bude poziv na političko izjašnjavanje, ne sama, gola politička opredijeljenost. Mnogi me, ne samo vi, pitaju za »izostanak političkih ambicija« jer sam na ovoj poziciji već skoro četvrt stoljeća. A ja ustrajno ponavljam: nisam ušao u politiku zbog karijere. Mada, vrlo sam aktivan, stranački sam zamjenik Antonu Klimnu unutar istarskog HDZ-a, ali to nije toliko važno. Istina, bio bih licemjeran kad bih rekao da se ne veselim uspjesima koje ovdje i na nacionalnom planu ne postiže stranka, da se ne veselim kako je upravo HDZ nanovo pokrenuo velike istarske infrastrukturne projekte na okončanju izgradnje ipsilona i druge cijevi tunela Učka. Jednak bih takav bio i kad ne bih rekao da me ne veseli kad vidim kako nas, posebno po pitanju obnove željezničkih pruga prema Divači i Štalijima ne kopira IDS. Na kraju krajeva kakav bih ja to političar bio kad ne bi imao neke više, dodatne ciljeve - s obzirom da se nalazim na funkciji dopredsjednika istarskog HDZ-a, nakon ovih izbora čeka nas četiri godine mukotrpnog rada unutar HDZ-a Istre, ali s jasnim ciljem da do izbora 2025. godine, na čelu s predsjednikom Antonom Klimanom, budemo spremni za ozbiljnu utakmicu osvajanja županijske vlasti u Istri. Kad ne bih i tako razmišljao, ne bih bio političar. Ali nikad, što i svoju djecu učim, neću biti onaj koji koristi veze u korist sebe i svojih, što troši društveni novac za osobne koristi. Znaite mojoj je djeci jasno: kroz život nas mora voditi isključivo kult izvrsnosti. Ništa drugo, posebno ništa za što nismo sami, osobno zaslužni, zaključio je ispred supetarske škole koja godinama broji

U Hrvatskoj se politika na žalost prečesto doživljava kao bitka za osvajanje pozicija s kojih se vlada. A sasvim je suprotno: baviti se politikom znači imati svijest o sebi, svojem znanju i kvaliteti, energiji koja će pomoći promjene na bolje za cjelokupnu zajednicu. Možda sam i pretjerano dugo bio volonter, punih 21 godinu, da bi zadnje tri godine ipak profesionalizirao svoj mandat, ali takvo je moje uvjerenje

stotinjak učenika, naš razgovor Mario Bratulić.

»Munjeni« zasukao rukave

HDZ-ovac, od 1997. godine općinski načelnik Svetog Petra u Šumi, jedne od svega tri istarske općine - uz Sv. Petar to su u jednom kratkom razdoblju bili samo Karolja i Lanišće - u kojima je unutar tri desetljeća na vlasti bila najjača hrvatska stranka.

I da, baš je nekako »bed« krenuti u priču sa slikom istarskog »amiškog« HDZ-ovog otoka, a onda u svemu politiku jedva i pronaći. Da silni ponos tradicijom, u jako velikoj mjeri protkanom religijskim elementima što je zahvaljujući djelovanju pavlina samorazumljivo, da i uspješnu realizaciju želje da za nekoliko godina postane mjestom u kojem će željeti živjeti - čitava Hrvatska. Ali nikako ne onim što se danas u Hrvatskoj podrazumjeva »politikom« - iritantnim malverzacijama s društvenim novcem, beskrajinim ideološkim okapanjima, i neprestanim prebacivanjem krivnje na nekog drugog. Je, Bratulić je 1997. zatekao tužni, nerazvijeni prostor, ali nije, kao što to većina i nakon niza godina vlastite vlasti, krivnju svaljivao na prethodnike. Ne, naprosto je zasukao rukave i krenuo biti - »munjen«.

Istarski »amiškog« HDZ-ovog otoka želi postati mjesto u kojem će željeti živjeti - čitava Hrvatska

